RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 4099/88

af 16. december 1988

om åbning, fordeling og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for fisk, tilberedt eller konserveret, indført fra Portugal (1989)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 362,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 362 i tiltrædelsesakten kan der i perioden for den gradvise afvikling af toldsatserne mellem Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985 og Portugal til Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985 toldfrit indføres visse sardinarter, tilberedte eller konserverede, tunfisk, tilberedt eller konserveret, fisk af slægten Euthynnus, tilberedt eller konserveret, visse makrelarter, tilberedte eller konserverede og fisk af arten Orcynopsis unicolor, tilberedt eller konserveret, henhørende under KN-kode ex 1604 13 10, ex 1604 20 50, 1604 14 10, 1604 19 30, 1604 20 70, 1604 15 10, 1604 19 50 og ex 1604 20 50, hidrørende fra Portugal, inden for rammerne af årlige fællesskabstoldkontingenter på henholdsvis 5 000 tons, 1 000 tons og 1 000 tons; disse toldkontingenter bør åbnes for 1989;

i henhold til forordning (EØF) nr. 3482/88 [1] og (EØF) nr. 839/88 [2] er tolden ved indførsel i Fællesskabet, bortset fra Spanien, af sardiner af arten Sardina Pilchardus, hidrørende fra Portugal, lig med nul; der bør derfor ikke i 1989 åbnes et fællesskabstoldkontingent for de pågældende sardiner;

der bør navnlig skabes sikkerhed for lige og kontinuerlig adgang for alle importører i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985 til nævnte kontingenter, samt anvendelse uden afbrydelse af de for nævnte kontingenter fastsatte satser ved enhver indførsel af de pågældende varer i alle disse medlemsstater, indtil kontingenterne er opbrugt; et system for udnyttelse af fællesskabstoldkontingenterne på grundlag af en fordeling mellem disse medlemsstater synes at stemme med nævnte kontingents fællesskabskarakter med hensyn til de ovenfor fremførte principper; for bedst muligt at svare til den faktiske udvikling på markedet for de pågældende varer, skal denne fordeling foretages i forhold til medlemsstaternes behov, der beregnes dels på grundlag af de statistiske oplysninger vedrørende indførsler fra Portugal af de pågældende varer i en repræsentativ referenceperiode, dels på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

i de seneste tre år, for hvilke der foreligger statistiske oplysninger, har medlemsstaternes indførsler udviklet sig som følger:

Tunfisk og fisk af slægten Euthynnus

(i tons)

Medlemsstat	1985	1986	1987
Benelux	1	13	3
Danmark	—	—	—
Tyskland	18,2	22	12
Grækenland	54	—	—
Frankrig	55	16	58
Irland	—	—	—
Italien	2 456,5	2 141	2 371
Det Forenede Kongerige	—	9	28

Makrel af arterne Scomber scombrus og Scomber japonicus samt fisk af arten Orcynopsis unicolor

(i tons)

Medlemsstat	1985	1986	1987
Benelux	135	176	222
Danmark	—	—	—
Tyskland	—	21	—
Grækenland	—	—	—
Frankrig	—	3	1
Irland	—	—	—
Italien	2 216,7	1 463	1 903
Det Forenede Kongerige	—	—	—

for 1989 er det nødvendigt at opretholde medlemsstaterne kvoter, da det er umuligt for medlemsstaternes administrationer allerede fra 1989 at tilvejebringe det administrative og tekniske grundlag for en fællesskabsforvaltning af kontingentet; på baggrund af udviklingen i samhandelen de seneste år, er det imidlertid muligt at fastsætte en relativ stor fællesskabsreverse;

under hensyntagen til disse oplysninger og til de af visse medlemsstater fremlagte forudberegninger kan den indledende procentvise fordeling af kontingentmængden tilnærmelsesvis fastsættes således:

[1] EFT nr. L 306 af 11. 11. 1988, s. 1.
[2] EFT nr. L 87 af 31. 3. 1988, s. 1.

Medlemsstat	Tunfisk	Makrel
Benelux	—	9,02
Danmark	—	—
Tyskland	—	—
Grækenland	—	—
Frankrig	2,78	—
Irland	—	—
Italien	97,22	90,98
Det Forenede Kongerige	—	—

i løbet af de seneste tre år er de pågældende varer kun indført regelmæssigt i visse medlemsstater, mens der ikke har været nogen indførsel eller kun lejlighedsvis indførsel i de øvrige medlemsstater; under disse omstændigheder bør der på den ene side tildeles de reelt indførende medlemsstater indledende kvoter og på den anden side skabes garanti for, at de øvrige medlemsstater får kontingentbehandling, hvis indførsel finder sted i sidstnævnte stater anvendelse af Den Kombinerede Nomenklatur;

for at tage hensyn til en eventuel udvikling i indførslerne af de pågældende varer bør toldkontingenterne opdeles i to dele, hvoraf den første del fordeles mellem medlemsstaterne, medens den anden del udgør en reserve til dækning af yderligere behov i de medlemsstater, der opbruger deres indledende kvote; for at yde importørerne en vis sikkerhed og samtidig opfylde behovene hos de medlemsstater der ikke deltager i den oprindelige fordeling, er det hensigtsmæssigt, at den første del af hvert fællesskabskontingent fastsættes på et højt niveau, som i det foreliggende tilfælde kunne ligge på 54 % af kontingentmængderne;

de indledende kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn til dette og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at enhver medlemsstat, der næsten fuldstændigt har opbrugt sin indledende kvote, trækker en tillægskvoter på den tilsvarende reserve; hver medlemsstat skal trække på reserven, når dens tillægskvote næsten er fuldstændig opbrugt, og dette så mange gange, som hver reserve tillader det; de indledende kvoter og tillægskvoterne skal være gyldige indtil udløbet af kontingentperioden;

denne forvaltningsmetode kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, idet denne skal kunne følge udviklingen i kontingentets udnyttelse og underrette medlemsstaterne herom;

hvis fællesskabsreserven i løbet af kontingentperioden er næsten fuldstændig udnyttet, skal medlemsstaterne til denne reserve tilbageføre alle de uudnyttede dele af deres indledende kvoter og eventuelle træk for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre;

da Kongeriget Belgien, Kongeriget Nederlandene og Storhertugdømmet Luxembourg er forenet i og repræsenteres af Den Økonomiske Union Benelux, kan enhver disposition vedrørende forvaltningen af de kvoter, der tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTED FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fra 1. januar til 31. december 1989 suspenderes toldsatserne gældende ved indførsel i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985 fra Portugal af nedennævnte varer fuldstændigt og inden for rammerne af de fællesskabstoldkontingenter, som er anført herfor:

Løbe-nummer	KN-kode	Varebeskrivelse	Kontingent-mængde (tons)	Kontingent-told (%)
	1604	Fisk, tilberedt eller konserveret; kaviar og kaviarerstatning, tilberedt af fiskerogn:		
09.0502	1604 14 10	– tunfisk	1 000	fri
	1604 19 30	– fisk af slægten Euthynnus, undtagen bugstribet bonit		
	1604 20 70	– tunfisk, bugstribet bonit, eller andre fisk af slægten Euthynnus		
09.0503	1604 15 10	– makrel af arterne Scomber scombrus og Scomber japonicus	1 000	fri
	1604 19 50	– fisk af arten Orcynopsis unicolor		
	ex 1604 20 50	– makrel af arterne Scomber scombrus og Scomber japonicus og fisk af arten Orcynopsis unicolor		

Artikel 2

1. De i artikel 1 nævnte toldkontingenter deles i to dele.

2. En første del af hvert kontingent på henholdsvis 540 og 540 tons fordeles mellem visse medlemsstater; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 gælder indtil den 31. december 1989, udgør følgende mængder:

(tons)

Medlemsstat	Tilberedt eller konserveret	
	Tunfisk	Makrel
Benelux	—	50
Danmark	—	—
Tyskland	—	—
Grækenland	—	—
Frankrig	15	—
Irland	—	—
Italien	525	490
Det Forenede Kongerige	—	—
Total	540	540

3. Den anden del af hvert kontingent, henholdsvis 460 og 460 tons, udgør den tilsvarende reserve.

4. Såfremt en importør giver meddelelse om forestående indførsler af en af de gældende varer i en medlemsstat, der ikke deltager i den oprindelige fordeling, eller som har opbrugt sin indledende kvote, og anmoder om kontingentbehandling, trækker den pågældende medlemsstat ved meddelelse til Kommissionen en mængde svarende til behovet forudsat at den resterende kontingentmængde giver mulighed herfor.

5. De mængder, der trækkes i henhold til stk. 4, gælder indtil udløbet af kontingentets gyldighedsperiode, jf. dog artikel 3.

Artikel 3

1. Når en Kontingentreserve, jf. artikel 2, stk. 3, er udnyttet med mindst 80 % underretter Kommissionen medlemsstaterne herom.

2. Den underretter i så fald også medlemsstaterne om datoen, fra hvilken træk på fællesskabsreserven skal foretages i henhold til følgende bestemmelser.

Såfremt en importør i en medlemsstat indgiver en angivelse til fri omsætning med anmodning om præferencebehandling for en vare, der er omfattet af denne forordning og såfremt denne angivelse antages af toldmyndighederne, trækker den pågældende medlemsstat ved meddelelse til Kommissionen en mængde svarende til disse behov på fællesskabsreserven.

Anmodningerne om sådanne træk med oplysning om antagelsesdatoen for nævnte angivelser skal straks fremsendes til Kommissionen.

Sådanne træk tillades af Kommissionen afhængigt af datoen for toldmyndighedernes antagelse af angivelserne til fri omsætning i den pågældende medlemsstat i det omfang, den disponible restmængde giver mulighed herfor.

Hvis en medlemsstat ikke udnytter de trukne mængder, tilbageører den snarest muligt disse til reserven.

Hvis de mængder, der anmodes om, overstiger den disponible restmængde, finder tildelingen sted i forhold til de enkelte anmodninger. Medlemsstaterne underrettes af Kommissionen efter de samme retningslinjer.

3. Inden for en frist, som Kommissionen fastsætter med virkning fra den i stk. 2, første afsnit, omhandlede dato, skal medlemsstaterne til reserven tilbageføre alle de mængder, der på denne dato ikke er udnyttet som anført i artikel 5, stk. 3 og 4.

Artikel 4

Kommissionen fører regnskab over størrelsen af de kvoter, der åbnes af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 2 og 3, og underretter hver enkelt om udviklingen i udnyttelsen af reserven, så snart den har modtaget meddelelserne.

Den underretter medlemsstaterne om reservens størrelse efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 3.

Den drager omsorg for, at det træk, ved hvilket en af reserverne opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik herpå dennes nøjagtige størrelse til den medlemsstat, der foretager dette sidste træk.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at åbningen af de tillægskvoter, som de har trukket i henhold til artikel 2, stk. 4, og artikel 3, gør det muligt fortløbende at foretage afskrivninger på deres samlede andel af fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer importørerne af de pågældende varer fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver de indførte mængder af de pågældende varer på deres kvoter, efterhånden som disse varer frembydes for toldvæsenet med angivelse til fri omsætning.

4. Udviklingen i udnyttelsen af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der afskrives på de i stk. 3 opstillede betingelser.

Artikel 6

På anmodning af Kommissionen underretter medlemsstaterne denne om de indførsler, som faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 7

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen for at sikre, at denne forordning overholdes.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1988.

På Rådets vegne
G. GENNIMATAS
Formand